

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 16. listopada 1895.

Treść: (№ 164—166.) 164. Rozporządzenie, dotyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu miejskiego grecko-katolickiego w Przemysłu kwoty na sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu, stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1885, a według okoliczności stosownie do ustawy z dnia 7. stycznia 1894 podawać się mających, będzie za pozycyą wydatkową uznawana. — 165. Rozporządzenie, dotyczące się pocztu techników leśnych administracyi rządowej. — 166. Rozporządzenie, którem zmienia się granicę obszaru powiatu administracyjnego grossenzersdorfskiego i przenosi się siedzibę urzędową starostwa grossenzersdorfskiego stamtąd do Floridsdorfu.

164.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty i Ministra skarbu z dnia 28. października 1895,

tyczące się ustanowienia dla nowo zaprowadzonego dziekanatu miejskiego grecko-katolickiego w Przemysłu kwoty na sprawowanie urzędu dziekańskiego, która w wyjawach przychodu, stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47) a według okoliczności stosownie do ustawy z dnia 7. stycznia 1894 (Dz. u. p. Nr. 15) podawać się mających, będzie za pozycyą wydatkową uznawana.

Dotatkowo do rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 107) a względnie reskryptu ministeryalnego z dnia 6. lipca 1894, kwotę wydatków dziekańskich, które w wyjawach przychodu stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 47), a według okoliczności stosownie do ustawy z dnia 7. stycznia 1894 (Dz. u. p. Nr. 15) podawanych, za pozycyą wydatkową mają być uznawane, ustanawia się dla nowo zaprowadzonego dziekanatu miejskiego grecko-katolickiego w Przemysłu w sumie sześćdziesiąt (60) złotych waluty austriackiej, niezawisłe od zbadania pytania, czy w myśl przerzeczonych ustaw proboszczowi przeznaczonemu do sprawowania czynności dziekana w ogóle należy się uzupełnienie kongruy lub dotacyi z funduszu religijnego a względnie z dotacyi rządowej.

Gautsch r. w.

Biliński r. w.

165.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 1. listopada 1895, tyczące się pocztu techników leśnych administracyi rządowej.

Ze względu na zmiany, jakie od wejścia w wykonanie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 27. lipca 1883 (Dz. u. p. Nr. 137) zaszły w organizacyi służby techniczno-leśnej administracyi rządowej zarządza się z jednoczesnem uchyleniem rzeczzonego rozporządzenia jakoteż rozporządzenia z dnia 1. lipca 1890 (Dz. u. p. Nr. 138) co następuje:

§. 1.

Zadania pocztu techników leśnych administracyi rządowej są następujące:

1. Wspieranie Władz administracyjnych w sprawowaniu rządowego nadzoru nad lasami i w wykonywaniu ustaw i rozporządzeń, tyczących się leśnictwa, w szczególności zaś udzielanie technicznej porady, nieustanne śledzenie stosunków leśnych i donoszenie o dostrzeżonych w tym względzie bezprawiach;

2. popieranie uprawy lasów przez objaśnienie właścicieli lasów potrzebujących nauczania lub wskazówki i zachęcanie ich do zaprowadzenia środków i urządzeń, które stosownie do zachodzących

okoliczności mogłyby przyczynić się do polepszenia stanu lasów;

3. zawiadywanie lub kierowanie gospodarką pewnych lasów w przypadkach §. 16;

4. dopełnianie tych obowiązków, które osobnemi ustawami lub rozporządzeniami (o polowaniu, rybołóstwie itp.) temu pocztowi osobowemu wyraźnie są poruczone;

5. na zlecenie Władzy administracyjnej kierowanie samodzielne badaniami lokalnemi w sprawach dotyczących się zadań służbowych poczty techników leśnych administracji rządowej;

6. sprawowanie służby w c. k. Oddziale techniczno-leśnym do ujmowania dzikich potoków a to według osobnych przepisów w tym względzie istniejących, o ile Ministerstwo rolnictwa przeznaczy do tej służby którego z techników leśnych.

§. 2.

Władzom, przy których technicy leśni administracji rządowej sprawują obowiązki, nie wolno używać ich do innych celów, prócz tych, które w §. 1 są wymienione, mianowicie zatrudniać ich w sprawach i czynnościach nie zostających w związku z leśnictwem lub z obowiązkami w §. 1 l. 4 wzmiankowanymi.

We wszystkich sprawach, które odnoszą się do zadań służbowych tego poczty, następcza należy technikowi leśnemu sposobność, aby zdanie swoje jako znawca wypowiedział.

Mianowicie zaś, gdyby u Władz administracyjnych krajowych odbywały się narady kolegialne nad takimi sprawami, inspektorowie krajowi leśnictwa mają uczestniczyć w nich jako wotanci.

§. 3.

Poczet techników leśnych administracji rządowej składa się z techników leśnych (z inspektorów krajowych leśnictwa, techników leśnych powiatowych, techników leśnych Oddziału do ujmowania dzikich potoków, praktykantów techniczno leśnych) i strażników leśnych w ilości, jaka kiedykolwiek będzie ustanowiona z rozdzieleniem na poszczególne kraje a względnie na sekcye Oddziału do ujmowania dzikich potoków.

Techników leśnych i strażników leśnych zaciąga się do oddzielnych list składu osobowego, które w Ministerstwie rolnictwa utrzymywane są w ewidencji.

§. 4.

Siedziby urzędowe inspektorów krajowych leśnictwa znajdują się u Władz administracyjnych

krajowych, o ile Ministerstwo rolnictwa nie wyda odmiennego zarządzenia.

Siedziby urzędowe techników leśnych powiatowych i praktykantów techniczno-leśnych, tudzież stanowiska strażników leśnych wyznacza i obszar (okrąg leśny a względnie obszar nadzoru leśnego), dla którego każda z tych osób ma być przeznaczona, ustanawia Minister rolnictwa na wniosek naczelnika Władzy administracyjnej krajowej.

§. 5.

Na opróżnione posady techników leśnych rozpisuje konkurs Ministerstwo rolnictwa, o ile w szczególnym przypadku posada nie będzie obsadzona w inny sposób.

§. 6.

Ubiegający się o posadę pewnej klasy stopnia służbowego w służbie techniczno-leśnej przy administracji rządowej — z wyjątkiem tych, którzy zajmują już posadę tego rodzaju, winni złożyć dowód, że nabyli uzdolnienia do służby rządowej techniczno-leśnej (rozporządzenie z dnia 6. lipca 1893, Dz. u. p. Nr. 118) a względnie do służby technicznej w zarządzie lasów rządowych (rozporządzenie z dnia 13. lutego 1875, Dz. u. p. Nr. 9).

Praktykantami techniczno-leśnymi mogą być mianowani ci, którzy dopełnili warunków przypuszczenia do egzaminu dla służby rządowej techniczno-leśnej przepisanej, przyczem jednak można odstąpić od wymagania jednorocznej praktyki dopełniającej.

Obowiązki techników leśnych powiatowych sprawować mogą tylko ci praktykanci techniczno-leśni, którzy nabyli uzdolnienia w ustępie 1 oznaczonego.

§. 7.

Techników leśnych VI. klasy stopnia służbowego mianuje Najjaśniejszy Pan, techników leśnych innych klas stopnia służbowego, tudzież praktykantów mianuje Minister rolnictwa.

§. 8.

Na opróżnione posady strażników leśnych rozpisywać będzie konkurs Władza administracyjna krajowa za poprzednim zezwoleniem Ministerstwa rolnictwa.

Posady te należą do tych, które stosownie do ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60) a względnie obwieszczenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 16. lipca 1879 (Dz. u. p. Nr. 100) zastrzeżone są dla wysłużonych podoficerów, przeto w myśl §. 10. rzeczonej ustawy uwiadamiać należy o rozpisaniu konkursu wspólne Ministerstwo wojny i Ministerstwo obrony krajowej.

§. 9.

Ubiegający się o posadę strażnika leśnego winni posiadać uzdolnienie do służby leśnej pomocniczej ochronnej i technicznej (rozporządzenie z dnia 11. lutego 1889, Dz. u. p. Nr. 23 a względnie z dnia 16. stycznia 1850, Dz. u. p. Nr. 63).

§. 10.

Strażników leśnych III. klasy (§. 15) mianuje naczelnik Władzy administracyjnej krajowej najprzód tylko prowizorycznie i z wyraźnym zastrzeżeniem wypowiedzenia służby, przyczem odbiera się od nich przyrzeczenie dopełniania obowiązków i uwiadamia się jednocześnie Ministerstwo rolnictwa.

Po upływie lat dwóch, jeżeli strażnik leśny prowizoryczny okazał się w ciągu tej służby próbnej zdolnym, naczelnik Władzy administracyjnej krajowej mianuje go stałym strażnikiem leśnym, również z jednoczesnym uwiadomieniem Ministerstwa rolnictwa.

Posunięcie strażnika leśnego do wyższej o jeden stopień klasy płac zarządza Minister rolnictwa.

§. 11.

Jeżeli w ciągu służby próbnej (§. 10, ustęp 1) okaże się, że strażnik leśny tymczasowo z przyczyn fizycznych lub jakichkolwiek innych nie jest zdolny do sprawowania służby, naczelnik Władzy administracyjnej krajowej, zasięgnąwszy wprzód upoważnienia od Ministra rolnictwa, ma wypowiedzieć mu służbę z terminem trzechmiesięcznym.

§. 12.

Gdy chodzi o pretensją strażnika leśnego, jego wdowy lub jego sierot do odprawy lub zaopatrzenia, natenczas, jeżeli zachodzą wszystkie inne warunki ogólne do uwzględnienia potrzebne, czas służby próbnej liczy się tak samo jak czas spędzony w służbie stałej.

§. 13.

Techników leśnych przenosi na inną siedzibę urzędową a strażników leśnych na inne stanowisko Ministerstwo rolnictwa.

§. 14.

Technicy leśni, należący do pewnej klasy stopnia służbowego, pobierają płacę odpowiednią klasie ich stopnia służbowego w myśl ustawy z dnia 15. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 47), tudzież dodatek służbowy ze względem na siedzibę urzędową wymierzony, praktykanci pobierają adjuta a to w gra-

nicach systemizowanej ilości takowych i w sumie, jaka będzie w odnośnym czasie ustanowiona.

Technicy leśni sprawujący obowiązki w służbie policyjno-leśnej administracji rządowej pobierać będą nadto ryczałt na potrzeby urzędowe i biurowe tudzież ryczałt na podróże w obszarze urzędowym, który im będzie wyznaczony a mianowicie oba ryczałty w wymiarze, jaki będzie w odnośnym czasie ustanowiony.

§. 15.

Strażnicy leśni pobierać będą płacę roczną a mianowicie I. klasa 600 zł., II. klasa 500 zł. a III. klasa 400 zł., tudzież dodatki służbowe według ustawy z dnia 15. kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 49) wymierzone.

Nadto pobierać będą strażnicy leśni ryczałt na potrzeby urzędowe i biurowe, tudzież ryczałt stanowiący wynagrodzenie za wydatki łączące się z podróżami w obrębie nadzorowanego obszaru a oprócz tego mundur z potrzebnym uzbrojeniem służbowym, nakoniec ryczałtowe na mundur i uzbrojenie — wszystkie te płace w wymiarze, jaki będzie pod porę ustanowiony.

§. 16.

Technikom leśnym może Ministerstwo rolnictwa poruczyć także zarządzanie gospodarstwem w lasach gminnych, wspólnych i innych, jeżeli w ogóle przeniesienie zarządzania gospodarstwem z posiadaczy lasów na inne osoby jest ustawą uzasadnione a ci technicy leśni mogą podjąć się zarządzania gospodarstwem bez uszczerbku dla innych zadań, które stosownie do §. 1go na nich ciążyą.

Poruczając technikowi leśnemu taki zarząd gospodarstwem, postarać się należy o to, żeby

1. kosztem funduszków krajowych lub jakichś innych przyjęta była i zarządcom gospodarstwa oddana służba potrzebna jeszcze do odpowiedniej gospodarki w lasach (ekonomiczna i ochronna) na stanowisku niezawisłym od posiadaczy lasów; tudzież żeby

2. plany gospodarstwa, o ileby technicy leśni w mowie będący, jako zawiadowcy gospodarstwa, nie mogli ich wygotować bez uszczerbku dla innych swoich wyżej wzmiarkowanych obowiązków, wygotowane zostały również kosztem funduszków krajowych lub jakichkolwiek innych w terminie, który w każdym z osobna przypadku wyznaczy Ministerstwo rolnictwa.

Ministerstwo rolnictwa może także poruczyć tym technikom leśnym gospodarkę w parcelach leśnych skarbowych rozrzuczonych w ich okręgach nadzorczych.

§. 17.

Technicy leśni sprawujący obowiązki w służbie policyjno-leśnej administracji rządowej podlegają pod względem służbowym i porządkowo-karnym najprzód zwierzchnikowi tej Władzy administracyjnej, do której składu osobowego są wcieleni.

Jeżeli okrąg leśny wyznaczony technikowi leśnemu obejmuje obszar kilku Władz administracyjnych powiatowych, technik leśny podlega pod względem służbowym także zwierzchnikom tych innych Władz administracyjnych powiatowych.

Co się tyczy tych techników leśnych, którzy zaliczeni są do składu osobowego Władzy administracyjnej powiatowej, inspektor krajowy leśnictwa obowiązany jest brać udział w nadzorowaniu i ocenianiu ich czynności urzędowej i wydawać opinią w odnośnych sprawach osobistych; tenże ma prawo i obowiązek obznajmiania się dokładnie na objazdach z czynnościami tych techników leśnych, jak niemniej z zarządzeniami wydanymi przez Władze powiatowe na zasadzie ich doniesień, opinii i wniosków i zdawać z tego sprawę naczelnikowi Władzy administracyjnej krajowej.

Strażnicy leśni odbierają polecenia służbowe od technika leśnego, przy którym pełnią obowiązki a w nagłych przypadkach, jakoteż w ogóle, gdy idzie tylko o zbadanie lub informacją w sprawach policyjno-leśnych, także od zwierzchnika Władzy administracyjnej powiatowej swojego stanowiska, której strażnik leśny podlega pod względem porządkowo-karnym.

§. 18.

Do prowadzenia rozprawy porządkowo-karnej, tak co do techników leśnych jak i co do strażników leśnych upoważniona jest komisya porządkowo-karna tej Władzy administracyjnej krajowej, która stosownie do siedziby urzędowej a względnie osoby o którą idzie, jest właściwą.

Do komisyi tej powołać należy inspektora krajowego leśnictwa na referenta z prawem głosowania, o ile rozprawa porządkowo-karna ma toczyć się przeciw podwładnemu technikowi leśnemu lub strażnikowi leśnemu.

Gdy zaś wytoczona być ma rozprawa porządkowo-karna przeciw inspektorowi krajowemu leśnictwa, Ministerstwo rolnictwa wydeleguje do komisyi porządkowo-karnej innego odpowiedniego technika leśnego administracji rządowej z prawem głosowania.

Rekurs przeciw orzeczeniu komisyi porządkowo-karnej, dozwolony w myśl §. 14 rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. marca 1860 (Dz. u. p. Nr. 64) posyła się do Ministerstwa rolnictwa.

Ministerstwo rolnictwa uwiadamiać należy także o tych orzeczeniach porządkowo-karnych, przeciw którym nie podano rekursu lub przeciw którym nie można było podać go, ponieważ uwalniały od winy.

§. 19.

Poczet osobowy techniczno-leśny administracji rządowej podlega w najwyższej instancyi Ministerstwu rolnictwa. Ministerstwo zastrzega sobie wysyłanie w razie potrzeby delegata ministeryalnego do kontrolowania czynności techników leśnych i strażników leśnych.

§. 20.

Przy spełnianiu zadań w §. 1 niniejszego rozporządzenia oznaczonych, technicy leśni administracji rządowej postępować mają pod względem tak administracyjnym jak i technicznym w myśl istniejących przepisów, mianowicie zaś w myśl instrukcyj służbowych, jakie będą w odnośnym czasie obowiązujące.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

Ledebur r. w.

166.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4. listopada 1895,

którem zmienia się granicę obszaru powiatu administracyjnego grossenzersdorfskiego i przenosi się siedzibę urzędową starostwa grossenzersdorfskiego stamtąd do Floridsdorfu.

Z powodu ogłoszonego rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. października 1895 (Dz. u. p. Nr. 160) zaprowadzenia Sądu powiatowego w Floridsdorfie w Dolnej Austrii, zmienia się na mocy Najwyższego zezwolenia Jego c. i k. Apostolskiej Mości z dnia 23. listopada 1894 i na mocy §. 10go ustawy z dnia 19. maja 1868 (Dz. u. p. Nr. 44) ogłoszony rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868 (Dz. u. p. Nr. 101), podział administracyjny Areyksięstwa austriackiego poniżej Anizy w ten sposób, że okrąg urzędowy starostwa grossenzersdorfskiego, którego siedzibę urzędową przenosi się zarazem z Grossenzersdorfu do Floridsdorfu, obejmować ma okręgi sądowe floridsdorfski, grossenzersdorfski, marcheski i matzenski.

Termin, od którego rozporządzenie niniejsze wejdzie w wykonanie, będzie później postanowiony i do wiadomości podany.

Badeni r. w.